

DECIZIA NR

privind soluționarea contestației formulate de **SC X**,
înregistrată la Direcția Județeană Pentru Accize și Operațiuni Vamale
Caraș-Severin sub nr.

Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice , a fost sesizat de Direcția Județeană Pentru Accize și Operațiuni Vamale prin adresa nr., înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr., asupra contestației formulate de **SC X SRL**, cu sediul în , str....., județul...

Obiectul contestației, îl constituie Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de organele vamale nr./24.10.2007.

Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de organele vamale nr., a avut la bază constatările cuprinse în procesul verbal de control nr.

Împotriva Decizei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./24.10.2007, **SC X SRL**, depune contestație la Direcția Județeană Pentru Accize și Operațiuni Vamale , înregistrată sub nr.

Contestata este depusă în termenul legal prevăzut de art.207(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată.

Contestatoarea formulează contestație pentru suma totală de **lei** (datorie vamală lei și lei majorări de întârziere aferente datoriei vamale), iar prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de organele vamale nr. s-au stabilit obligații suplimentare în sumă totală de **lei**, compusă din drepturi de import stabilite suplimentar în sumă de lei reprezentând :

- taxe vamale lei
- comision vamal lei
- accize lei
- taxa pe valoarea adăugată lei

și obligații fiscale accesorii în sumă de lei, reprezentând

- majorări de întârziere taxe vamale lei
- majorări de întârziere comision vamal lei
- majorări de întârziere accize lei
- majorări de întârziere taxă pe valoare adăugată lei

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul DGFP , prin adresa nr. a cerut contestatoarei să precizeze care este suma corectă care face obiectul contestației.

Ca răspuns la această solicitare **SC X SRL**, prin adresa nr ,înregistrată la DGFP sub nr, precizează că suma corectă contestată, este de **lei**.

36 "Preferințe" codul „01” reprezentând acordarea de preferințe tarifare pentru bunuri originare din Comunitate.

În temeiul prevederilor legale mai sus menționate, organele vamale au întocmit Procesul Verbal de control nr. în baza caruia s-a emis "Decizia pentru Regularizarea Situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal" nr. stabilind în sarcina contestatorului o datorie vamală în sumă totală de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor vamale, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei coroborate cu prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea datora sumele stabilite în sarcina sa, în condițiile în care în urma controlului ulterior organele vamale au constatat că aceasta a beneficiat eronat de tratament tarifar preferențial pentru produse care nu sunt originare în sensul Protocolului nr.4 al acordului România-UE

În fapt, SC X SRL Reșița a introdus în țară bunuri conform facturilor externe: nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR; nr. în sumă de EUR, emise de societatea Y, Germania.

Pentru bunurile introduse au fost depuse, prin reprezentant, declarațiile vamale în detaliu:

nr./12.03.2004;nr./21.04.2004;nr./27.05.2004;nr./27.05.2004;nr./14.06.2004;nr./23.07.2004;nr./30.08.2004;nr./17.09.2004;nr./21.10.2004;nr./04.02.2005;nr./21.02.2005;nr./01.04.2005;nr./03.05.2005;nr./23.06.2005;nr./22.08.2005;nr./23.09.2005;nr./17.10.2005;nr./28.10.2005,

Exportatorul a întocmit „declarația pe factură” în sensul prevederilor art.21, alin.1, lit.b) din Protocolul 4 privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr.192/27.01.2001

Ulterior, Autoritatea Națională a Vămirilor, prin adresa nr. înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr. a comunicat faptul că în urma verificării "a posteriori" administrația vamală germană nu confirmă originea preferențială a bunurilor acoperite de facturile menționate mai sus. Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale comunică prin adresa înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr., răspunsul administrației vamale germane.

Organele vamale din cadrul, Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale în conformitate cu prevederile art.32 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de "produse originare" ratificat prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.192/2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, au întocmit Procesul Verbal de

control nr., în baza caruia s-a emis Decizia pentru Regularizarea Situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., stabilind în sarcina contestatorului o datorie vamală în sumă totală de lei reprezentând :

- lei - taxe vamale
- lei – comision
- lei - accize
- lei - taxa pe valoarea adăugată
- lei - majorări de întârziere aferente drepturilor vamale

În drept, sunt aplicabile prevederile art.51, alin(1) și art.55 din Legea 86/2006 privind Codul Vamal al României, care precizează:

“ART. 51

(1) Mărfurile originare dintr-o țară sunt acele mărfuri obținute în întregime sau produse în acea țară.

ART. 55

Regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii preferențiale a mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte”.

completate cu cele ale art.16 și art.21 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrative, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.192/2001, pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, aprobată prin Legea nr.151/2002 care stipulează următoarele la:

“Dovada originii

ART. 16

Condiții generale

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, [...]

b) fie, în cazurile menționate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, al cărei text figurează în anexa nr. IV, data de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumită în cele ce urmează declarație pe factură).

Cu privire la condițiile pentru întocmirea unei declarații pe factură, art.21 din Protocolul mai sus menționat stipulează:

ART.21

1. Declarația pe factură la care se face referire la art. 16 subparagraful 1. b) poate fi întocmită:

a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22;

b) de către un exportator pentru orice transport constând în unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6.000 Euro.

2. O declarație pe factură poate fi întocmită dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmeste o declarație pe factură trebuie să prezinte, în orice moment, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

În speță, contestatorul a beneficiat de tratament tarifar favorabil, în baza declarației exportatorului de pe facturile externe, care constituie dovada de origine pentru produsele importate de acesta.

În situația în care are suspiciuni, în ceea ce privește dovezile de origine prezentate de contestatoare, autoritatea vamală română are posibilitatea să declanșeze procedura de control "a posteriori", conform prevederilor art.32 din Protocolul 4 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrative, ratificat prin O.U.G. nr.192/2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte aprobată prin Legea 151/2002 unde se stipulează următoarele :

"Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori **autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătura cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul originar al produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.**

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factura sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. **Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare.** În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.(...)"

În speță, sunt aplicabile și prevederile art.100, alin.(1), alin.(2) alin.(3) și alin.(5) din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, unde se prevede că:

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevazut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătura cu aceste marfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătura cu acestea.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă ca dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

[...]

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale”.

coroborate cu dispozițiile art.77 din Ordinul nr. 7.521/10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior emis de vicepresedintele Agenției Naționale de Administrare fiscală, unde se precizează:

“(1) În situațiile în care după verificarea declarațiilor vamale sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte ori incomplete, iar autoritatea vamală trebuie să ia măsuri pentru regularizarea situației, organul de control dispune sau propune măsuri ținând seama de noile elemente consemnate în procesul-verbal de control.

(2) În aceste cazuri se vor avea în vedere prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prin care se stipulează că organele de control vamal sunt îndrituite să constate diferențe de datorie vamală sau alte taxe și impozite datorate în cadrul operațiunilor vamale și să ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus ori să propună restituirea celor care au fost încasate în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.”

Luând în considerare prevederile legale mai sus menționate, se reține că autoritățile vamale au dreptul de a verifica ulterior acordării liberului de vamă operațiunea în cauză, verificând orice documente, registre, evidențe referitoare la mărfurile vămuite.

Astfel, în cazul în care se constată, pe baza documentelor și informațiile furnizate între autoritățile vamale, că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, obligația autorităților vamale este de a lua măsuri privind recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că organele vamale ale Direcției Județene Pentru Accize și Operațiuni Vamale au procedat corect și în conformitate cu prevederile legale în vigoare, la calcularea de drepturi vamale restante în sumă totală de lei (taxe vamale= lei, comision= lei, accize= lei TVA= lei), astfel încât contestația pentru acest capăt de cerere urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În contextul reglementărilor legale referitoare la calculul majorărilor de întârziere stipulate în O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, a principiului de drept "accesoriul urmează principalul", organele de control vamal au procedat corect la stabilirea majorărilor de întârziere aferente drepturilor vamale, în sumă de lei, contestația formulată de **SC X SRL**, pentru acest capăt de cerere, urmând a fi respinsă, ca neântemeiată.

Pentru considerentele menționate în cuprinsul deciziei și în temeiul la art.51 alin(1), art.55, art.100 alin.(1), (2), (3) și (5) din Legea 86/2006 privind Codul Vamal al României, art.16, art.17, art.32 din Protocolul 4 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrative, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2001 aprobată prin Legea 151/2002, art.77 din Ordinul nr.7.521/2006 al vicepresedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru aprobarea Normele metodologice privind realizarea supravegherii și controlul vamal ulterior, art.216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, se:

DECIDE

Respingerea ca **neântemeiată** a contestației depuse de către **S.C. X SRL**, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. **emisă de**, Direcția Județeană Pentru Accize și Operațiuni Vamale pentru suma totală de **lei reprezentând** :

- lei - taxe vamale
- lei – comision
- lei - accize
- lei - taxa pe valoarea adăugată
- lei - majorări de întârziere aferente drepturilor vamale

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, conform procedurii legale, în termen de 6 luni, la Tribunal

DIRECTOR EXECUTIV,

I.L./4ex
27.12.2007